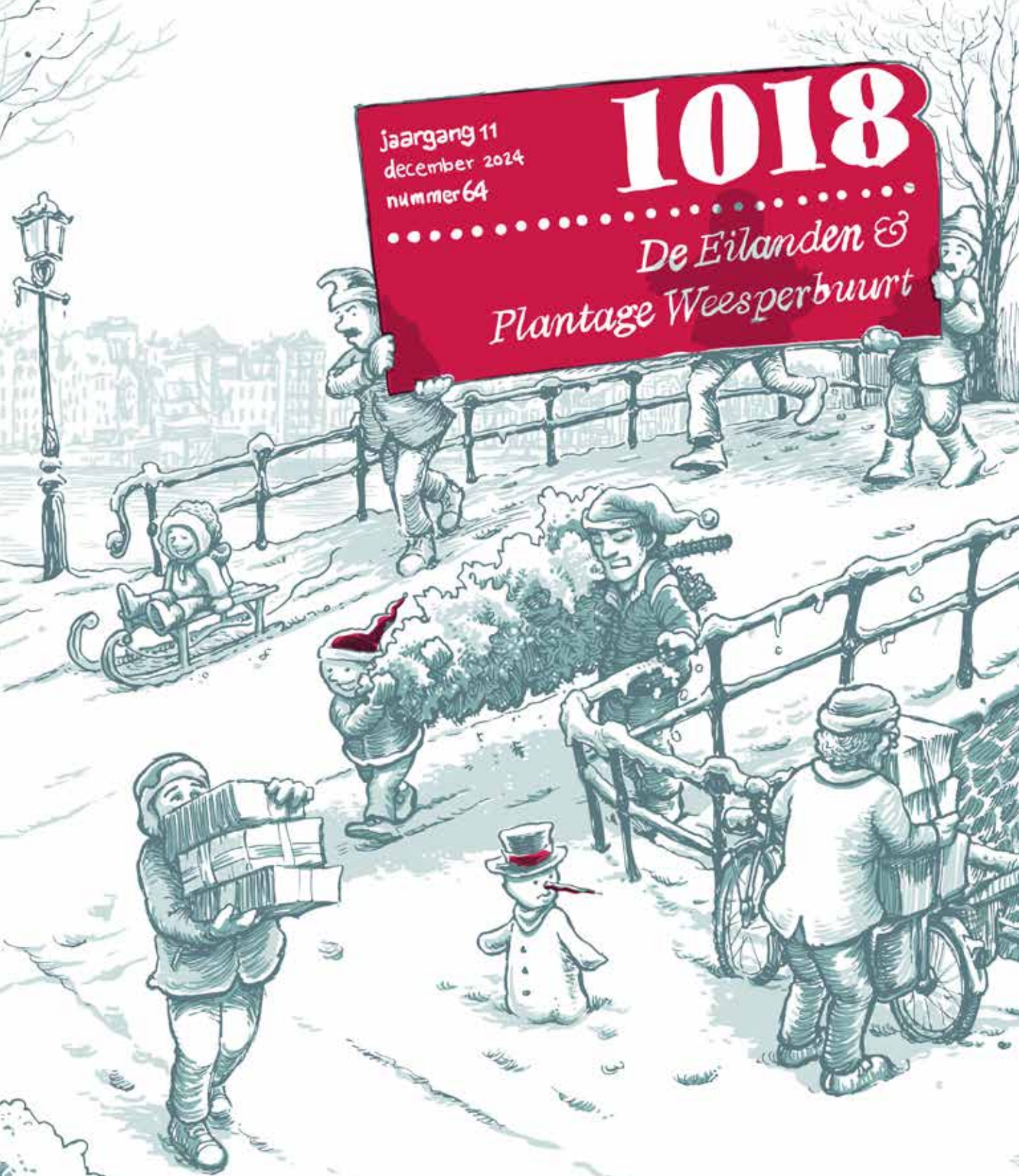

Jaargang 11
december 2024
nummer 64

1018

De Eilanden &
Plantage Weesperbuurt

*** OOSTERKERK WEER OPEN * SCHOFFELEN MET LIEF EN LEED ***
DE LUCHTKWALITEIT IN ONZE BUURT * TOEKOMST WERKSPORHAL ONZEKER
*** HENRY MULDROW: EERST TENOR NU DROOMWEVER ***

ADRESSEN & SPREEKUREN

SOCIAAL LOKET AMSTERDAM CENTRUM, VOOR ZORG EN ONDERSTEUNING.

Bel voor een afspraak van ma t/m vrij 08.00 – 18.00 uur. Tel 020-25 52 916. Voor info: www.amsterdam.nl/zorg-ondersteuning/contact/contact-sociaal-loket/

OUDER-KIND-TEAM (OKT)

Iedere woensdag van 13.30-14.30 uur inlooptsprekuren in Huis van de Buurt De Witte Boei. Overig contact kan dagelijks tussen 08.30 – 17.00 uur via tel: 020-555961 gratis spelinloop voor ouders en kinderen 0-2,5 jr. Kraijenhoffstraat 32 woensdag, vrijdag 9.00-12.00, Speeltuin Wittenbrug, Fortuinstraat 4, donderdag 9.00-13.00. Zie: www.dynamo-amsterdam.nl/spelinloop/

STICHTING BUURTORGANISATIE 1018

Deze stichting ondersteunt en verbindt bewonersgroepen en stimuleert betrokkenheid in postcodegebied 1018. Bezoek de website www.buurtorganisatie1018.nl, of kijk op Facebook

POLITIE

De wijkagenten zijn bereikbaar via 0900-8844 of door het contactformulier in te vullen op www.politie.nl.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Meldingen of klachten over oa vuilnis, fietswrakken, bestrating en groenvoorziening kunnen telefonisch worden doorgeven bij de gemeente via tel. 14020. Voor ideeën of vragen over uw buurt kunt u terecht bij de gebiedsmakelaar, kijk voor de contactgegevens voor uw buurt op www.amsterdam.nl/stadsdelen/centrum/contactpersonen.

VERENIGING STADSDORP CENTRUM OOST

Doel van de vereniging is dat de leden, met uitwisseling van diensten en onderlinge hulp, door bemiddeling en/of ondersteuning, zo lang mogelijk actief, gezond en veilig thuis in de eigen buurt kunnen (blijven) wonen. info@stadsdorpcentrumoost.nl www.stadsdorpcentrumoost.nl

OVERLEG OOSTELIJKE EILANDEN EN KADIJKEN

Het Eilandenoverleg is voor alle bewoners met vragen en problemen op het gebied van de woon- en leefomgeving. Zie voor de data en tijden van het Eilandenoverleg www.buurtorganisatie1018.nl/eilandenoverleg.

BUURTSPREEKUR PLANTAGEWEESPERBUURT

Elke woensdag, 11.00-12.00 uur, Café Eik en Linde, Plantage Middenlaan 22. Netwerk van bewoners dat helpt bij wensen, ideeën en zorgen in de buurt. mbvanwijk@live.nl, 06-52008854

STG ONTMOETINGSRUIMTE OUDEREN IN DE PLANTAGE- WEESPERBUURT (SOOP)

Voor buurtbewoners van 55+, met activiteiten en bijeenkomsten. Nieuwe Kerkstraat 124 ma. t/m vrij 11.00 uur-17.00 uur. Tel 020-4223152, www.soop.amsterdam.

VERENIGING VRIENDEN VAN DE PLANTAGE

Doel is bevordering van een bloeiend cultureel leven in en rond de Amsterdamse Plantagebuurt. www.vriendenvandeplantage.nl en www.facebook.com/vrienden-van-de-plantage.

OVERIGE ADRESSEN

Voor overige (werk)groepen, verenigingen en contactadressen zie www.buurtorganisatie1018.nl/links.

Basisontwerp & opmaak

Yolanda Huntelaar

Druk

Rodi Rotatiedruk, Diemen.

Inzenden kopij

Inleveren kopij en foto's: uiterlijk 24 januari 2025. In Word per e-mail naar redactie1018@gmail.com. Foto's met naam van fotograaf en vrij van auteurs- en portretrecht. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen, foto's te bewerken of niet te plaatsen en is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden. Foto's toezenden in hoge resolutie (JPEG, TIFF, RAW formaat).

Verschijningsdatum volgende nummer

Omstreeks 13 februari 2025.

Advertentieopgave

Contact over advertenties en inleveren via advertenties1018@gmail.com Inleveren uiterlijk 29 januari 2025.

Tarieven advertenties 2025

Formaat 60x60 mm à € 75,- per keer; € 375,- per jaar. Formaat 122x60 mm à € 150,- per keer, € 750,- per jaar. Halve pagina: € 450,- per keer. Hele pagina: € 900,- per keer. Zes nummers (een jaar) = vijf betalen. Over de advertentiekosten wordt geen btw geheven. Eventuele opmaakkosten € 80,- (excl. 21% btw). Prijsopgave via advertenties1018@gmail.com

Bezorging

In brievenbussen met nee-ja-sticker en ja-1018-sticker. Ook zijn er diverse afhaalpunten in de buurt, zoals gezondheidscentra, huisartsen, supermarkten en 1018 ligt op veel koffietafels. Ook in De Witte Boei aan de Kleine Wittenburgerstraat 201.

COLOFON

1018 is een buurtblad voor de oostelijke binnenstad en komt tot stand dankzij een groep vrijwilligers (redactie) en met medewerking van het Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad.

Versijning Het buurtblad 1018-Magazine komt zes maal per jaar uit, in een oplage van 10.500 exemplaren. ISSN: 2352 – 4111.

Eindredactie Titia Koerten

Redactie Vera Amende, Dennis Chin, Elisabeth van Dorp, Erik Hardeman, Maria Heijndael, Titia Koerten, Henk Leenaers, Björn Martens, Jannelies Poelstra, Pippin Sardjoe en Heleen Verschuren.

Aan dit nummer werkten mee Leeuw van Moerkerken, Erik van Ophem, Kamiel van Ophem en Rob Zwetsloot.

Inhoud

Jaargang 11, nummer 64, december 2024

OMSLAGILLUSTRATIE: ERIK VAN OPHEM

Weer teleurgesteld

Als je lang in een buurt woont en je je vaak met plannen hebt beziggehouden om er een fijne buurt van te maken, is het werkelijk een wonder dat je in Amsterdam zo onderhand geen cynicus wordt. Neem nu de situatie rond de Werkspoorhal waarover in dit blad wordt bericht. De gemeente heeft meermaals uitgesproken dat de hal een bruisende plek moet worden voor de buurt. "De voorkeur van stadsdeel Centrum gaat daarom uit naar een zoveel mogelijk openbaar toegankelijk complex", schreef wijkkrant De Brug in mei van dit jaar.

Maar ja, je kunt wel luidkeels roepen dat de hal 'zoveel mogelijk openbaar toegankelijk' moet blijven, maar als je dan niet duidelijk als voorwaarde stelt dat de eigenaar zich er ook aan dient te houden, wat is zo'n uitroep dan waard? Eigenaar Nedstede ziet het probleem niet, want

- 4 Toekomst Werkspoorhal onzeker
- 7 Marineterrein krijgt recyclecontainer
- 8 Kort nieuws
- 10 Henry Muldrow
- 14 Toen & Nu
- 15 Betrokken burens
- 16 Nieuwjaarsreceptie Oosterkerk
- 16 Rob Zwetsloot
- 17 Werk in de wijk
- 18 Uit in de buurt
- 20 De luchtkwaliteit in onze buurt
- 22 Voor het laatst: Leve Bruno!
- 24 Vera's blik op de buurt
- 25 Beestjes in de buurt
- 27 Studeren in 1018: Mila
- 28 Schoffelen met lief en leed
- 30 DOCK & !WOON
- 32 Osteopaat Jeen Kempenaar
- 33 Buurtpuzzel
- 34 Leeuw van Moerkerken
- 34 Geef me je hand: Mary

de hal blijft toch publiek toegankelijk? Ja, inderdaad, maar het is straks wel degelijk een privéterrein waar je je hebt te gedragen naar de regels van de eigenaar.

Waarom legt de gemeente nooit keihard vast wat ze van een eigenaar van vastgoed verwacht? Waarom speelt ze laf met begrippen als 'openbaar', 'zoveel mogelijk openbaar' en 'publiek' waarmee ze zichzelf tot speelbal maakt van ontwikkelaars? Het is dit soort onduidelijkheid waardoor je als bewoner steeds minder vertrouwen krijgt in de overheid en ook nog eens minder betrokken raakt bij je omgeving. Je zou er cynisch van worden. Maar gelukkig is 1018 daar een te leuke buurt voor met, zoals ook nu weer blijkt, actieve en strijd bare bewoners.

(REDACTIE) 🐾

Toekomst Werkspoorhal onzeker

Een vraag die veel bewoners bezig houdt is wat er gaat gebeuren met de Werkspoorhal op Oostenburg. Krijgt de gerenoveerde hal een buurtfunctie zoals bewonersorganisatie Over de Brug wil? Of komt er een weliswaar publiek toegankelijk, maar niet openbaar toegankelijk padelcentrum, waarop eigenaar Michael van de Kuit van Nedstede mikt?

ERIK HARDEMAN EN HELEEN VERSCHUREN

RUIIM TIEN JAAR geleden werden de eerste plannen voor de ontwikkeling van het noordelijk deel van het ooit door de VOC aangelegde 'eiland' bekend. In de geplande woonwijk op Oostenburg-Noord was geen plaats voor de drie monumentale hallen van Werkspoor die er nog stonden. Een groepje bewoners zette zich echter in voor behoud van in ieder geval één van de drie hallen als onderdeel van het cultuurhistorisch erfgoed van Oostenburg. En met succes. Maar daarmee kwam wel een wezenlijk onderdeel van het stedenbouwkundig plan van de nieuwe

wijk op losse schroeven te staan. Op de plaats van de hallen was namelijk een dwarsstraat vanaf de Oostenburgermiddenstraat naar het water gepland en daar was nu geen ruimte meer voor.

Open, toegankelijk en openbaar

Als oplossing werd er door de eigenaar van de kavel, woningcorporatie Stadgenoot, voor gekozen om van de hal een soort overdekte binnenstraat te maken. In een intentieverklaring voor de buurt legde Stadgenoot vast dat de middenruimte van de hal openbaar toegankelijk zou blijven en dat de buurt de ruimte bovendien tien dagen per jaar gratis zou mogen gebruiken voor het organiseren van evenementen. De zin 'De Werkspoorhal zelf zal voor voetgangers openbaar toegankelijk zijn en als zodanig ook een rol vervullen in de mate waarin vanuit het gebied het water van de Oostenburgervaart ervaren wordt' uit het Uitwerkingsplan VOC-Kade – Stadserv Oostenburg [Gemeente Amsterdam, 2017], leek de werkgroep voldoende garantie dat de middenruimte open, toegankelijk en openbaar zou worden.

'Het is alleen maar gedoe met al die mensen en daar heb ik geen zin in, dus we laten de hal leeg staan.'

Maar terwijl de bewoners al plannen maakten voor de hal als ontmoetingsruimte met marktjes, muziek, theater en film, verkocht Stadgenoot de kavel in 2018 aan VORM, een ontwikkelaar en bouwer, die vervolgens een onheilspellend persbericht uitgaf met als cruciale zin "De hal zal de functie krijgen van een commerciële ontmoetingsplek met kathedrale afmetingen." Die formulering bood misschien nog wel kansen voor een openbaar toegankelijke middenstraat, maar er werd met geen woord meer gerept over activiteiten van en voor bewoners. Toch bleef de buurt hoop houden.

Eind vorig jaar verkocht VORM de fraai opgeknapte hal aan vastgoedbeheerder Nedstede. Het openbare karakter en daarmee ook de beoogde verbinding met de waterkant was echter geheel uit de plannen verdwenen, laat staan dat er nog werd gesproken over gratis gebruik door de buurt. Dit najaar vroeg eigenaar Michael van de Kuit van Nedstede een tijdelijke vergunning aan voor vier padelbanen. Wat hem betreft is de hal daarmee straks nog steeds publiek toegankelijk, maar de bewoners wijzen erop dat een publiek toegankelijke ruimte (bijvoorbeeld een winkel) toch heel wat anders is dan de openbaar toegankelijke ruimte waarover Stadgenoot had gesproken.

Onrust bij bewoners

Zoals in dit blad in oktober werd gemeld, hebben de plannen voor een padelcentrum vooral bij bewoners van de direct aan de hal grenzende woongebouwen voor onrust gezorgd. Zij vrezen geluidsoverlast, maar ook vinden zij het net als buurtorganisatie Over de Brug onbegrijpelijk dat niet meer wordt gesproken over de openbare toegankelijkheid van de hal. Tot nu toe heeft Over de Brug tevergeefs geprobeerd om de hand te leggen op een document waarin de toezegging van Stadgenoot op een juridisch bindende manier is vastgelegd. Tijdens een in oktober gehouden buurtbijeenkomst zegden de aanwezige gemeenteraadsleden van de PvdA toe daar met hulp van juristen van de gemeente serieus naar op zoek te zullen gaan.

Volgens Lex Gründeman van Over de Brug heeft die speurtocht inmiddels geleid tot een nog niet openbaar gemaakt advies. Gründeman: 'Dat advies gaat over de rechtmatigheid van de transacties tussen Stadgenoot en VORM en tussen VORM en Nedstede en met name van de bij die transacties gehanteerde kettingbedingen. Kennelijk heeft men iets gevonden, want op basis van dat advies is de gemeente inmiddels in gesprek met Stadgenoot en niet nader genoemde 'andere partijen'. De inhoud van dat advies is geheim, maar uit het feit dat ook met Stadgenoot wordt gesproken, zou je kunnen afleiden dat in de kettingbedingen voorwaarden staan waaraan volgende kopers zich moeten houden en waarop Stadgenoot zich nu kan beroepen. Het advies zou een van de komende weken openbaar worden gemaakt. Ik ben erg benieuwd.'

Over de Brug heeft zelf ook met Stadgenoot gesproken, vertelt Gründeman, maar dat gesprek heeft weinig opgeleverd. 'Zij hebben kenbaar gemaakt dat ze met Nedstede gesproken hebben en dat de hal drie jaar lang twee dagen per jaar voor de buurt beschikbaar komt. Nou ja, dat is natuurlijk niet meer dan een fooi, we worden gewoon gepiepld. Wij hebben dat voor kennisgeving aangenomen, maar we zijn er niet in meegegaan. We wachten nu af waar de gemeente mee komt.'

Leegstand

Intussen staat de hal nu al een jaar leeg. Twee maanden geleden liet Van de Kuit op LinkedIn nog weten dat hij zich van een handvol buurtbewoners niets zou aantrekken en dat de hal op 14 december 'gewoon' open zou gaan, maar bij het ter perse gaan van dit nummer was van enige bouwactiviteit nog niets te merken. In reactie op een verzoek van de redactie om zijn plannen toe te lichten, liet Van de Kuit, die nu in het buitenland verblijft en pas in februari weer in Nederland terug denkt te zijn, kort en bondig weten dat de plannen voor een padelcentrum wat hem betreft voorlopig niet doorgaan. 'Het is alleen maar gedoe met al die mensen en daar heb ik geen zin in, dus we laten de hal leeg staan'. Stadgenoot was op dit moment niet bereid tot commentaar. 🌀

FOTO'S: BJÖRN MARTENS

ik verbaas mij voortdurend...

... dat is wat het leven de moeite maakt

Oscar Wilde

de boekhandel van Pampus aan de van Eesterenlaan

tekst ons 06 1544 8310 of bel 419 3023

TANJA'S
Haarmode

Kapsalon, Haarwerken & Pruiken

U kunt bij ons online uw afspraak maken

www.tanjashaarmode.nl

Costenburgergracht 39
1018 NB Amsterdam
(020) 620 7443
info@tanjashaarmode.nl

Dinsdag t/m donderdag 08:30 tot 17:00
Donnerdagavond 18:00 tot 20:30
Vrijdag 08:30 tot 19:00
Zaterdag 08:30 tot 18:00

Aleen op afspraak

TANGO

gratis proefles

Tango Argentino Amsterdam
cursussen · tangosalons

www.tangoalma.nl

TAIJI QUAN & QIGONG

Traditionele Chinese bewegingskunst voor een goede gezondheid en balans. Effectief tegen o.a. stress, rsi, hoge bloeddruk, stramme gewrichten. Les van grootmeester Fei BaoNong. **Gratis proefles** op woensdag 8 en 15 januari 2025 om 19.00 uur. Verhinderd? Daarna bent u ook welkom. Locatie: De kleine Boeschool, Kleine Wittenburgerstraat 100 Amsterdam. Info: Ada 06-51564482 www.longtengtaiji.com

DAVID ELDERS
begrafenis & crematie

uitvaartcentrum
tegenover de nieuwe ooster

020 6252201
kruislaan 235 amsterdam
www.uitvaartcentrumelders.nl

Massagepraktijk Helder & Holistisch

Massages
Lichaamsgerichte therapie
voor ontspanning en bewustwording

Marianne van der Staaij,
Holos® massagetherapeut
Vergoeding mogelijk via ziektekostenverzekering

Binnenkadijk 151, 1018 ZE, Amsterdam
06 - 294 224 40
m.staay2@upcmail.nl
www.praktijkhh.nl

HADDERS & WIELEN
Vof

TUIN

- ONTWERP & ADVIES
- AANLEG
- ONDERHOUD
- ALLE BESTRATINGEN

Ook: *ekologische tuinaanleg - schaduwtuinen
kleine tuinen - bijzondere sierbestratingen -
onderhoudscontracten*

Sarphatistraat 560, 1018 AV Amsterdam, 020-6268480

beweging **Yoga & Ademwerk** ontspanning

Kleine groepen
Individuele aandacht

Locatie Studio Lumen • Nwe Keizersgracht 58
Info • aanmelden +31 (0)6 11 36 04 84
marietb@xs4all.nl
MARIETBAKKER.NL

6 dagen per week

**Maaltijden
Broodjes
Visdelicatessen**

**FRANK'S
SMOKE HOUSE**
ROKERIJ & WINKEL

Wittenburgergracht 303, Amsterdam

Ruisend lommer
remedie tegen dorst
en kommer

Café „Eik en Linde“

Eik en Linde Plantage Middenlaan 22A 1018 DE Amsterdam
tel. 628 6225736 ook zaalverhuur
www.eikenlinde.nl

KerstBnB bij Plukbos

Goed verzorgde kerstbomen met kluit zijn na oud en nieuw van harte welkom in Plukbos, waar ze kunnen herstellen, CO2 en wind uit de lucht kunnen halen, bijdragen aan de biodiversiteit en ons duurzaamheidsmodel.

De ingezamelde bomen van vorig jaar 'overzomer' nog een extra jaartje in onze KerstBnB.

Let op bij aanschaf: een potgekweekte boom is beter dan een in een pot gepropte. Een boom zonder piektop overleeft evenmin.

Uw knusse woonkamer is niets

minder dan een kerstboom-martelkamer. Hoe korter binnen, hoe beter! Laat de boom 'wennen': een dag of twee buiten op een windluwe plek voor hij naar binnen gaat en ook laten wennen voor hij naar Plukbos gaat dat geeft meer overlevingskans. Tot slot is het cruciaal dat u de boom binnen in een grote schaal zet waarin hij dagelijks ruim water ontvangt.

Het inschrijven en terugplaatsen gebeurt op zondag 5 januari.

Kijk voor details op de Plukbos-website: www.plukbos.nl

Marineterrein krijgt recyclecontainer

Op 10 december is op het Marineterrein in een zeecontainer een bulkmachine voor statiegeldverpakkingen en gescheiden inzameling van textiel, e-waste en plastic verpakkingen in gebruik genomen: de Dropper.

De Dropper is een initiatief van Droppie, een bedrijf, opgericht door Natascha Hermsen en Stef Traa, dat werkt aan een circulaire economie door consumenten aan te moedigen recyclebare items thuis te scheiden en bij hen in te leveren. Droppie werkt samen met partners zoals Gemeente Amsterdam, Statiegeld Nederland, Stichting Open (Wecycle), Verpact en Tikkie. In Amsterdam openen ze eerder al een recyclewinkel in de Staatsliedenbuurt.

Het unieke inzamelingsstelsel van Droppie belooft consumenten voor hun recycling-inspanningen en draagt bij aan een duurzamere toekomst.

Door textiel, kleine elektrische apparaten, vormvaste kunststof verpakkingen en kookoliën in te leveren, verdienen deelnemers een beloning via de Droppie-app, voor de consument zelf of als donatie aan een goed doel. Het inzamelingsstelsel levert hogere opbrengsten op met schone, gesorteerde stromen die deels geschikt zijn voor hergebruik én recycling.

Voor meer info: www.godroppie.com

Voorlopig geen rondvaartboten in Dijkgracht-Oost

Kort na het verschijnen van ons vorige nummer met daarin een nieuwsbericht over de voorgenomen aanleg van ligplaatsen voor rondvaartboten in de Dijkgracht-Oost zette een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het hele Amsterdamse vaarbeleid op losse schroeven. De kern van dat in 2019 ingevoerde beleid was dat er nog maar maximaal 550 tijdelijke exploitatievergunningen voor passagiersvaart werden uitgegeven, waarbij voor ieder segment boten (grote, kleine, bemand, onbemand, historisch etc.) een aantal vergunningen beschikbaar was. Alle bestaande vergunningen, die voor onbepaalde tijd waren uitgegeven, zouden komen te vervallen. De Raad van State vond dit beleid echter onvoldoende gemotiveerd. Voor de hoogste bestuursrechter was daarbij ook relevant dat dit beleid vooral voor kleine reders nadelig uitpakte. Door deze uitspraak is het volstrekt onduidelijk hoe het verder zal gaan met het Amsterdamse vaarbeleid. In het verlengde is voorlopig ook onduidelijk hoe het verder moet met de omstreden plannen rond de ligplaatsen in de Dijkgracht-Oost. Het bestemmingsplan zal in ieder geval voorlopig niet aan de raad worden voorgelegd, zo heeft de gemeente laten weten.

Buurt vraagt om regels voor Roest

Voor het terras van café Roest aan de VOC-kade op Oostenburg-Noord moeten straks dezelfde regels gelden als voor andere terrassen in de nieuwe wijk. Dat vragen de buurtwerkgroep VOC-kade en de VvE's van twee nabijgelegen woongebouwen in een zienswijze aan de afdeling horecaverunningen van stadsdeel Centrum. Reden voor de zienswijze is het feit dat Roest het stadsdeel in de onlangs aangevraagde exploitatievergunning verzoekt om af te wijken van de op Oostenburg geldende regels. Het café wil haar terras een uur langer openhouden dan de andere horecazaken, en wil ook een aanzienlijk groter deel van de straat als terras gebruiken dan de twee meter uit de gevel die de andere zaken krijgen. Omdat de ervaring uit het verleden heeft laten zien dat aan de VOC-kade boten afmeren die na sluitingstijd gebruikt worden als alternatief terras, vragen de indieners in hun zienswijze bovendien om een afmeerverbod voor pleziervaart aan de kade. Als reden voor hun zienswijze noemen zij met name de vrees voor geluidsoverlast. Zij wijzen op de harde muziek en het geschreeuw waarop veel bewoners van Wittenburg zeven jaar lang door het oude Roest zijn getraakteerd.

Versmalling Weesperstraat in 2026 van start

Naar verwachting zal pas in het voorjaar van 2026 kunnen worden begonnen met de herinrichting van de Weesperstraat. Dat bleek eind november tijdens een informatieavond voor bewoners en ondernemers. De Weesperstraat zal dan tussen de Nieuwe Prinsengracht en de Nieuwe Achtergracht worden versmald tot tweemaal één rijbaan. Nog niet duidelijk is echter hoe dat gaat gebeuren. Begin volgend jaar wordt daarover een knoop doorgehakt, waarbij kan worden gekozen tussen een variant met een smalle rijbaan en brede stoepen en een variant met een middenberm à la de Wibautstraat. Alle betrokkenen mogen meepraten, maar het advies van de nood- en hulpdiensten is bindend. Dat niet de hele straat wordt versmald, komt volgens de gemeente omdat berekeningen uitwijzen dat te veel verkeer dan gaat uitwijken naar straten in de omgeving. Over de Weesperstraat rijden per etmaal 28.000 voertuigen, waarvan 13.000 unieke, zo blijkt uit kentekenonderzoek, iets minder dan over de Wibautstraat (35.000), maar aanzienlijk meer dan over de Stadhouderskade (20.000). Dat grote aantal is de reden dat nog niet de hele Weesperstraat versmald kan worden.

Bijeenkomst Artis verloopt tumultueus.

Tijdens een door Artis georganiseerde participatiebijeenkomst afgelopen maand hebben bewoners fel geprotesteerd tegen de voorgenomen bouw van een 14,4 meter hoog WKO/Dienstengebouw tegenover wooncomplex Aquartis aan het Entrepotdok. Artis had volgens bezoekers de schijn gewekt dat bewoners mochten meedenken, maar houdt nu onwrikbaar vast aan het vastgestelde ontwerp. Volgens Artis moet het gebouw zo hoog worden omdat de techniek van de WKO boven de grond moet. Het is niet mogelijk om gebouwen die nu aan derden worden verhuurd voor dit doel te gebruiken. "Die inkomsten kunnen wij niet missen." Ook op de geplande parkeergarage in een straks autoluwe stad kwam kritiek, maar Artis zei geen keus te hebben om-

FOTO: FEVER

dat bezoekers voorlopig nog met de auto naar de dierentuin komen. Goed nieuws voor de bewoners was dat de groeiambitie naar 2 miljoen bezoekers naar beneden is bijgesteld en dat de aanlegsteiger voor bezoekersvervoer per boot bij de populaire zwemplek aan het Entrepotdok van de baan is. Ook werd meegedeeld dat het Mahatma Ghandiplantsoen zal blijven bestaan. Op 16 december staat een volgende bijeenkomst gepland. Artis wil in januari het definitieve ontwerp van het

Dienstengebouw presenteren en in februari de omgevingsvergunning aanvragen.

Oosterkerk weer open

Nadat de eerste fase van de verbouwing en de verduurzaming van de Oosterkerk in november is afgerond, is de kerk weer open voor het publiek. Begin december namen het Amsterdams 4 en 5 mei Comité en Theater na de Dam er voor een half jaar hun intrek met de optie voor nog een half

jaar. De kerk biedt ook weer plaats aan culturele en sociale activiteiten. Op 1 januari vindt om 12.00 uur het traditionele nieuwjaarsconcert plaats en ook de voor alle buurtbewoners toegankelijke Nieuwjaarsreceptie van buurtorganisatie BO1018 keert op dinsdag 14 januari terug in de kerk. Tot en met 2 februari tenslotte zal klank- en lichtshow Genesis er voor betalende bezoekers te zien zijn, een halfuur durend lichtspektakel van het Zwitserse kunstcollectief Projektil over de schepping van hemel en aarde. De kerk verandert in die periode dagelijks, behalve op maandag en dinsdag en sommige feestdagen, tussen 17.00 en 21.00 uur in een 360° kunstwerk speciaal afgestemd op het historische karakter van het gebouw. www.stadsherstel.nl

Voor meer nieuws uit 1018: www.buurtorganisatie1018.nl

FOTO'S: BJÖRN MARTENS

De tenor die geen tenor was en nu dromen weeft

Tenor en componist Henry Muldrow kwam in 1985 naar Amsterdam om aan het, toen nog, Sweelinck Conservatorium te studeren. Geboren in Raleigh, de hoofdstad van North Carolina, studeerde hij daar aan de universiteit in Chapel Hill. Nu woont hij alweer zevenendertig jaar op de Kadijken. Toen zijn stem het liet afweten, stortte hij zich op de Nederlandse poëzie, de inspiratiebron voor zijn liedjes en educatieve raps.

JANNELIES POELSTRA

ALS IK HENRY bel voor een afspraak, schrik ik even: hij is sinds kort weer thuis na een verblijf in Reade aan de Overtoom. Hij revalideerde daar na een operatie aan een goedaardige knobbel in zijn nek, waardoor hij deels verlamd was geraakt. Maar het gaat weer goed met hem, verzekert de zeventigjarige Amerikaan mij: "Ik kan nog geen vijftig push-ups, maar heb weer veel energie en inspiratie!" Het is 5 november, de dag van de Amerikaanse verkiezingen, als ik in de Tussen Kadijken de steile trappen naar zijn appartement op de derde etage beklim.

Of hij gestemd heeft? Het antwoord komt in voortreffelijk Nederlands met Amerikaans accent.

"Oh, no! Als artiest wil ik mensen blij maken. Ik mag wel stemmen, maar ik ben al te lang weg en laat me liever niet uit over mijn politieke voorkeur. De polarisatie is deze keer nog erger dan bij de vorige verkiezingen."

Hoe ben je in Amsterdam terecht gekomen?

"In 1984 ontmoette ik op een zangconcours in Leipzig de Amerikaanse countertenor Derek Lee Ragin. Hij stelde mij voor aan zijn docent Max van Egmond, die daar in de jury zat. Daarna heb ik me aangemeld en ben ik aangenomen op het Sweelinck. Ik heb twee jaar bij Max aan het conservatorium gestudeerd en twee jaar privéles van hem gehad. Hij nam me mee naar festivals in Europa, waardoor ik meteen werk had. Maar ik heb ook onder het Rijksmuseum gezongen. Daar haalde ik wel honderd gulden per uur op!"

Wat vond je van Amsterdam?

Ik vond Amsterdam heel spannend. Ik was net dertig en mijn feestgeest was er nog. In Amerika dronk iedereen Heineken, maar in Amsterdam ontdekte ik Belgische biertjes. Ik ging uit in de Melkweg en Paradiso en naar

Onderschrift foto: Henry Muldrow in de studio met zijn vaste geluidstechnicus Bart de Groot (links).

FOTO: ELISABETH VAN DORP

rooshert
uitvaartbegeleiding

Het is de liefde die blijft

www.rooshert.nl 06-24282782

KOM EEN TAAL LEREN BIJ TAALHUIS AMSTERDAM

HUIS VOOR MEDITERRANE TALEN

TAALHUIS AMSTERDAM

TAALHUISAMSTERDAM.NL

OPEN DAGEN
15 DEC: GERARD DOUSTRAT 220
17 DEC: ONLINE

Taalcoaches gezocht

Het project 'Nederlands Spreken' van Stichting KansNet zoekt vrijwilligers die taalondersteuning willen geven aan mensen die de Nederlandse taal aan het leren zijn. Het gaat niet alleen om vluchtelingen maar ook om mensen die om wat voor reden dan ook in Nederland zijn komen wonen en hier willen blijven. De bedoeling is de spreekvaardigheid van de Nederlandse taal te vergroten, de anderstalige heeft daartoe vaak weinig gelegenheid.

Van onze taalcoaches vragen wij geen specifieke vaardigheden, alleen dat de Nederlandse taal hun moedertaal is en dat ze bereid zijn wekelijks één tot twee uur met de andersstalige te praten. Het gaat dus om 'praten met elkaar' en niet om 'les geven'. Van de anderstaligen vragen wij wel een basiskennis van de Nederlandse taal.

Heeft u belangstelling voor dit boeiende en zinvolle werk bel dan met **KansNet/Nederlands Spreken**, tel.: 06-474 99 017 (ma+di+woe van 10.00-13.00 uur).

Of stuur een mail naar: nederlands@kansennet.nl
Voor meer informatie: www.kansennet.nl

AMBIANCE

STRIKKERS ZONWERING

Zeeburgerpad 27

Info@strikkers.nl | 020 737 2699

kroegjes. Ik heb zelfs een zangtour met 16e-eeuwse liedjes gedaan in cafés in de Jordaan. De eerste twee jaar woonde ik daar in het Regenboogs-Liefdehofje. De Stichting Jan Pietersz. Huis verhuurde daar woonruimte aan muziekstudenten. In dat hofje woonden toen vooral dansers en acteurs, maar die hadden last van mijn zangoefeningen. Toen de stichting hier in de Tussen Kadijken drie panden kreeg voor musici, mocht ik hier komen wonen. Ik heb zo veel geluk gehad! Het is zo inspirerend om bij andere musici te wonen. Soms werken we samen aan projecten. De buurt zag er toen wel heel anders uit, met gestutte huizen en kraakpanden. Een fenomeen dat ik nog niet kende uit de plaatsen, waar ik vandaan kwam in Amerika."

Je had een carrière als tenor, nu niet meer. Hoe komt dat?

"Ik ben opgegroeid met gospel en soul, met Stevie Wonder en Diana Ross. Op mijn elfde jaar ging ik meedoen aan musicals zoals 'Oliver'. Musical was nieuw voor mij. Er ging een wereld voor mij open: het orkest, de kostuums en de repetities. Toen mijn ouders rond mijn elfde gingen scheiden, vond ik troost in het zingen. Mijn vader vond het maar een verspilling van tijd, maar na de middelbare school kreeg ik een beurs voor de universiteit en ging ik poetry en zang studeren. Mijn docent zei dat ik een tenor was en tenoren zijn gewild, omdat er minder tenoren dan baritons zijn.

Veel mensen denken dat ik operazanger was, maar ik was oratoriumzanger. Mijn stem bleek heel geschikt voor Bach en Händel. Ik heb zeker vijftig keer de Matthäus-Passion gezongen. De eerste keer was een disaster! Ik viel te laat in en dan moet je nog drie uur blijven staan, waarin ik die fout maar niet uit mijn hoofd kreeg!

Midden jaren negentig ging het opeens niet meer. Mijn stem was veranderd. Dat was een schok! Achteraf ben ik waarschijnlijk nooit een tenor geweest, maar eigenlijk een bariton. Andere zangers hadden dat wel eens gezegd, maar mijn docenten hielden vol dat ik een tenor was. Als ik een bariton was geweest, was ik waarschijnlijk nooit in Amsterdam terechtgekomen. Ik heb toen een bordje opgehangen 'Tenor is geen tenor meer' en mijn complete verzameling Bach-partituren weggedaan."

Hoe heb je dat verwerkt?

"Om niet depressief te worden, ben ik toen pas echt Nederlands gaan leren door elke dag een gedicht te lezen. Ik begon met Gerrit Achterberg. Wist je dat hij de PC-Hooftprijs heeft gewonnen, maar ook zijn hospita heeft vermoord? Ik ben zijn gedichten op eigen composities gaan vertolken. Critici vonden de muziek fantastisch, maar mijn vertolking miserabel. Waarschijnlijk door mijn accent, Nederlanders zijn heel kritisch op hun taal. Maar Achterberg is so heavy! Toen ontdekte ik dichters zoals C. Buddingh', Mies Bouwhuis en Annie M.G. Schmidt. Buddingh's gedicht de Blauw-bilgorgel was een ontdekking, zo fantasievol en inspirerend!"

Wie zijn Dr. Dro en de Droomwevers?

"Als ik nog tenor zou zijn geweest, zou ik nu waarschijnlijk nog steeds de Matthäus-Passion zingen. Ik had de ontwikkelingen in de muziek in de jaren negentig in Amerika helemaal gemist! Toen ik stopte als tenor, ontdekte ik pas rap en bekende rappers als Dr. Dre. Dat vond ik interessant, maar de slang en grove taal past niet echt bij mij. Ik ben toen als Dr. Dro het genre gaan gebruiken voor educatieve raps, ritmische gedichten voor de jeugd. Ik had toen al de stichting Culturele Droomwevers opgericht, waar ik met andere creatievelingen, muzikanten, beeldende kunstenaars, schrijvers en zangers, vorm gaf aan mijn liedjes. We hadden de eerste jaren veel sponsors en kunstenaars en zangers, zoals Birgit Schuurman en Ellen ten Damme, werkten gratis mee. Een heel mooi project was ons dierenalfabet met animatiefilmpjes. Dat is een paar keer in Kriterion vertoond."

Op YouTube laat Henry me het dierenalfabet en zijn door basisschoolleerlingen ingezongen raps zien. Maar ook filmpjes van zijn Henry Muldrow Jazzcombo. Op de filmpjes spat het plezier van de swingende Muldrow af.

"Kijk! Hier treden we op in Reade als bedankje voor de goede zorg, maar ook om de mensen die daar revalideren een hart onder de riem te steken. Ik heb zoveel dingen gedaan en ben geïnteresseerd in heel veel stijlen en instrumenten."

Lachend: "In de jaren tachtig heeft een Duitse producent ook nog een discosingel met mij opgenomen. Als mr. Henry zing ik daarop met zo'n hoge falsetstem. Dat was in die tijd trendy in de popmuziek, maar helemaal niet mijn natuurlijke stem. Zo'n twintig jaar geleden heb ik ook een keer een inzending gedaan voor de voorselectie van het Eurovisie Songfestival. Natuurlijk ben ik het niet geworden!"

En wat doe je nu?

Ik zit nog steeds boordevol inspiratie en ideeën. Samen met anderen werk ik nu aan een rap voor het 750-jarig bestaan van Amsterdam, een buurtalfabet. Er is in Amsterdam alleen geen wijk of straat die met een X begint! We zijn voor de uitvoering hiervan op zoek naar basisscholen, waarvan de leerlingen het willen inzingen. Eigenlijk spreek je bij rap niet van zingen, want het is ritmisch gesproken rijm. Laatst heb ik ook nog een rap voor het tienjarig bestaan van het comité Oostelijke Eilanden geschreven. Uit ervaring weet ik dat tien, elf jaar voor kinderen een goede leeftijd is om hun creatieve talenten te ontdekken. Het is mijn droom dat kinderen, leerlingen en volwassenen uit onze buurt deze gaan inspreken."

Henry rapt de eerste regels: "Op de Oostelijke Eilanden hebben we sterke banden. Met mensen en culturen uit verschillende landen." Een rap over verbinding in tijden van polarisatie. 🌐

GoFysio Lid Schouder Netwerk Amsterdam (SNA).
actieve therapie

FYSIOTHERAPIE EN MANUELE THERAPIE

- Holistische aanpak
- Aandacht voor de onderliggende oorzaak van uw klachten
- Gespecialiseerd in nek-, schouder- en armlachten, hoofdpijn en duizeligheid

VALKENBURGERSTRAAT 188E
Aanmelden via 020-6183578 of contact@gofysio.nl
www.gofysio.nl

VERF AMSTERDAM

Wij geven u graag persoonlijk advies op maat en mengen alle kleuren van alle merken

Topmerken scherpe prijzen!

Open Ma t/m Vr 8.00-17.00 Za 9.00-17.00

WWW.VERFAMSTERDAM.NL
ZEEBURGERPAD 38

www.matrix-consultants.nl

balans tussen privé en werk
leef en werk met plezier

organisatie opstellingen
telefoon 06.44114185
Robert R. Ploem
arbeidscoach

'het lichaam als een geheel'
een andere blik op klachten

Osteopathie

Jeen Kempenaar

Windroosplein 96 M 06.275.60692
www.kempenaarosteopathie.nl

WOON informatie en advies

Koude voeten?
Regel vloerisolatie in je begane grond huurwoning!

!WOON helpt. Gratis en goed. ☎ 020 5230 130

www.wooninfo.nl/energie

BJÖRN MARTENS

Op deze foto uit 1976 staan er nog lange rijen auto's langs de stoep en is er nog geen boom te bekennen. Dit is de Roetersstraat van voor de stadsvernieuwing eind jaren zeventig, met links de ingang naar de Valckenierstraat. Van de oude bebouwing is alleen het gebouw van bioscoop Kriterion bewaard gebleven. 🍷

6 september 1976

©STADSARCHIEF AMSTERDAM / J.M. ARSATH RO'IS

28 november 2024

FOTO: BJÖRN MARTENS

Rachid en Sepehr, bezorgen kerstpakketten

Voor de zomer raakte ik aan de praat met Chiquita Odjo-Seymonson. Zij en haar man Michel richtten in 2007 de Stichting Curinesa op met als doel het stimuleren van respect voor elkaars cultuur en saamhorigheid in de buurt. Bij hun activiteiten kunnen zij altijd rekenen op de helpende handjes van Rachid en Sepehr. Of ik dit tweetal niet een keer in het zonnetje wil zetten?

Ik tref Chiquita en "haar jongens" in de buurtkamer van Stichting Over de Brug op Oostenburg-Noord. Hier worden elk jaar de kerstpakketten gevuld die Curinesa, geholpen door een aantal vrijwilligers, half december op de Oostelijke Eilanden rondbrengt. Chiquita: "De pakketten zijn bedoeld voor buurtbewoners die - om wat voor reden dan ook - een hart onder de riem kunnen gebruiken of zich in het bijzonder inzetten voor de buurt. Organisaties zoals Buurtteam, Czaar 51 en Dock, maar ook burens, kunnen bewoners voordragen. We zijn met vijftig kerstpakketten begonnen in het eerste jaar van de pandemie. Dit jaar kunnen we dankzij onze sponsors zeventig pakketten weggeven. Dat gebeurt altijd heel feestelijk, met kerstmuziek van de Accu Fanfare."

Waarom de twee vrienden kerstpakketten bezorgen? Spraakwaterfall Rachid zegt het zelf: "Ik hou van praten en van mensen leren kennen. Ik ken bijna iedereen in de

buurt. Michel heeft mij voor dit werk gevraagd. Thuis vieren we geen kerst, maar het is leuk om te doen. We doen niet alleen kerstpakketten, maar helpen ook bij Burendag en het voetbaltoernooi. Ik voetbal zelf altijd bij het Funenpark. Daar praat ik ook met iedereen, behalve als iemand onaardig is." Als fotograaf Björn binnenkomt, "Zie je wel, ik ken hem én zijn zoon Jack, ook van voetbal!"

Sepehr heeft nog niet veel gezegd, wanneer hij Rachid onderbreekt: "Jij praat echt veel!" Na deze opmerking valt Rachid heel even stil. De twee zijn matties, maar tegenpolen. Sepehr: "Ik houd niet zo van praten als hij. Ik ken Rachid van het voetbalveldje bij het Funenpark. We zijn nu al vijf jaar vrienden en chillen ook vaak samen. Rachid heeft mij het nummer van Michel gegeven, omdat het me leuk leek om ook mee te helpen. Het is heel gezellig om met Chiquita en Michel samen te werken. Het zijn lieve mensen!" 🍷

Meer weten:
www.curinesa.com

BUURTORGANISATIE 1018, DOCK,
 BUURTEAM, BUURTCOMITE OOSTELIJKE
 EILANDEN, HART VOOR DE BUURT,
 CURINESA, OVER DE BRUG EN STADSHERSTEL
 nodigen je graag uit voor de:

NIEUWJAARSRECEPTIE 2025

DINSDAG 14 JANUARI

17.00 – 19.00

OOSTERKERK

Kleine Wittenburgerstraat 1

Alle bewoners en samenwerkingspartners
 van 1018 zijn welkom

Knuffel

ROB ZWETSLOOT

Bij de voordeur lag een klein harig bolletje. Bruin van kleur. Afval?

Iets dat iemand achteloos was verloren? Misschien was het wel een knuffel, van een baby of peuter die nu thuis hartverscheurend lag te wenen nadat het gemis was opgemerkt. Terwijl de ouders nu overal radeloos aan het zoeken waren waar het geliefde voorwerp gebleven was.

Of aan het nadenken waar het verloren was geraakt. In gedachten speurden ze na waar ze vandaag allemaal op bezoek geweest waren. Wanhopig belden ze rond met grootouders en winkeliers of het geliefde knuffeltje zich daar bevond.

Lieve woordjes, zoete lekkernijen, sussende woorden en liefdevolle omhelzingen mochten niet baten bij het troosten van dit onpeilbare verdriet van de kleine spruit.

Misschien dat een speen erin stoppen helpt. In gedachten zag ik dit huiskamerdrama zich afspelen.

Kinderen en knuffels, bestaat er een grotere liefde? Kan een kinderhart wreder gebroken worden dan door het verlies van die trouwe kameraad de knuffel? Ik mijmerde verder over wat voor tegenslagen het leven allemaal voor die arme kleine in petto heeft.

De narigheid van het onderwijs, problemen met geld, liefde en werk. Mijn medeleven steeg met iedere seconde.

Opeens werd ik ruw uit mijn dromen geschud. De knuffel bewoog. Heel langzaam en heel moeizaam. Opeens zag ik het. Het was geen knuffel, het was een muis.

Een levende muis die lag te maffen.

Dat zou zich vanzelf wel oplossen. Die zou zich wel redden, of anders was ie prooi voor de kat van de burens. Ik stapte ontuchtend over het beestje naar binnen en liet het lot zijn loop.

De volgende dag was het muisje even mysterieus verdwenen als het was gekomen, en het is maar dat u het weet. 🐭

ILLUSTRATIE: ERIK VAN OPHEM

Werk in de wijk

ONBEKENDEGRACHT

Het schilderwerk op de Onbekende-gracht moet vandaag af. Daarom is er vanuit West-Friesland even wat extra mankracht en ervaring ingevlogen om de klus te klaren. Waaronder collega's Richard en Robert, die spontaan hun halve schaft opofferen om voor me te poseren. En ondanks de regen doet Robert er zelfs effe z'n jasje voor uit. Ik ben weer erg blij met m'n modellen. 🐭

TEKST EN BEELD: MARIA HEIJENDAEL

Uitlaatgassen en open haarden vervuilen de stadslucht

Nu de winter voor de deur staat, verheugen veel mensen zich al op het stookseizoen. Maar een knapperend haardvuur zorgt niet alleen voor warmte en gezelligheid, het draagt ook bij aan de vervuiling van de toch al niet zo schone stadslucht. Ook door boten, busjes en auto's komt er immers een hoop viezigheid in de lucht. Hoe is het eigenlijk gesteld met de luchtkwaliteit in onze buurt?

TEKST EN BEELD: HENK LEENAERS

EERST MAAR HET goede nieuws: volgens de GGD is de luchtkwaliteit in Amsterdam de afgelopen tien jaar flink verbeterd. Vervuilende dieselbusjes mogen de binnenstad niet meer in en moderne personenauto's zijn een stuk schoner dan oudere auto's. Daar knapt de luchtkwaliteit van op. Ook het weer speelt een rol. Regent het veel en waait het hard, zoals in 2023, dan ziet de GGD dat terug in relatief schone lucht. Niet naar je werk en minder bij familie op bezoek heeft ook een positieve kant, zo bleek tijdens de coronajaren. Het wegverkeer nam toen drastisch af, waardoor de luchtvervuiling in het hele land met 20-30% verminderde, aldus het RIVM.

Twee boosdoeners: stikstofdioxide en fijnstof

Maar daarmee is het goede nieuws alweer op. Want ondanks deze verbetering voldoet de luchtkwaliteit vrijwel nergens in Nederland aan de advieswaarden van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). De twee grootste boosdoeners: stikstofdioxide en fijnstof. Stikstofdioxide is een gas dat vooral in de lucht komt door verkeer en industrie. Het kan leiden tot hart- en vaatziekten. Fijnstof is een verzamelnaam voor kleine stof- en roetdeeltjes in de lucht, o.a. door uitlaatgassen en houtstook. Hoe kleiner de deel-

tjes, hoe verder ze in je longen kunnen doordringen en hoe schadelijker ze zijn. Vandaar dat er aparte normen zijn voor deeltjes kleiner dan 10 micrometer (PM10) en kleiner dan 2,5 micrometer (PM2.5). PM10 is meer dan vijf keer zo klein als de dikte van een mensenhaar.

Zes sigaretten per dag

Behalve dat uitlaatgassen stinken, is luchtverontreiniging ook nog eens hartstikke ongezond. Door stikstofdioxide en fijnstof leven Nederlanders gemiddeld 1,5 jaar korter. Stadsbewoners leveren waarschijnlijk nog meer jaren in. Volgens verkeerswethouder Melanie van der Horst is luchtverontreiniging, na roken, één van de belangrijkste risicofactoren voor ziekte en sterfte. Verbazingwekkend is dat niet, als je bedenkt dat het inademen van vieze lucht gelijkstaat aan het meerroken van ongeveer vijf sigaretten per dag. Dat is een gemiddelde voor heel Nederland, want in de steden is het erger. Met 6,4 sigaretten per dag stond Amsterdam in 2018 nog op een treurige vierde plaats van ergste meerookgemeenten. Maar ook buiten de grote steden is de lucht verre van schoon. Zelfs bewoners van Vlieland, hekkensluiter op deze lijst, roken ongewild 2,8 sigaretten per dag.

Drukke wegen veroorzaken grootste problemen

In opdracht van de gemeente maakte TNO enkele jaren geleden kaartjes met de luchtkwaliteit in Amsterdam, nu en in de toekomst. Die is het slechts langs de drukke wegen. Binnen de Ring A10 hebben we het dan over de Mauritskade, de Stadhouderskade, de Nassaukade en de brede wegen die daar naartoe leiden, waaronder de Jan van Galenstraat, de Overtoom, de Amsteldijk en de Wibautstraat. Binnen de Singelgracht is het iets beter gesteld, maar niet veel. Ook hier veroorzaken de drukke wegen de grootste problemen, waaronder – in onze buurt – de Weesperstraat, de Valkenburgerstraat en de Kattenburgerstraat. Langs deze wegen liggen circa tien meetpunten waar de GGD regelmatig stikstofdioxide meet.

WHO-advieswaarde blijft buiten bereik

Op de kaarten die de gemeente hierover publiceert, kleurden de meetpunten in onze buurt in 2010 nog oranje, rood of paars, wat betekent dat de gemiddelde concentratie ruim boven de WHO-advieswaarde zat: twee keer te veel NO₂ langs drukke wegen, anderhalf keer te veel NO₂ langs rustige wegen. Afgelopen jaar verschenen er gele punten

Liever niet fietsen, wandelen en joggen langs drukke wegen.

Vooral op de hoek Valkenburgerstraat en Mr. Visserplein zijn de NO₂-concentraties hoog.

op de kaart, maar ook nu blijft de WHO-advieswaarde buiten bereik. Vooral op de hoek Valkenburgerstraat en Mr. Visserplein zijn de NO₂-concentraties hoog. Ondanks een halvering tussen 2010 en 2024 is de gemiddelde concentratie hier nog steeds ruim 25 µg/m³ (microgram per kubieke meter). Om de advieswaarde van 10 te bereiken, moeten we nog zeker zeven jaar geduld hebben en intussen maar hopen dat de daling in hetzelfde tempo doorzet. Met ambitieuze plannen voor uitstootvrij verkeer doet de gemeente in ieder geval haar best. Totdat de lucht helemaal schoon is, blijft het raadzaam om niet langs drukke wegen te fietsen, te wandelen en te joggen.

De rol van houtstook neemt toe

Terug naar de houtstook. Daardoor komen vooral roetdeeltjes in de lucht. Voor deze deeltjes zelf bestaan geen advieswaarden, maar omdat er veel schadelijke en kankerwekkende stoffen aan vast zitten luidt het advies van de WHO: 'hoe minder, hoe beter'. Met de afname van de hoeveelheid roet in de Amsterdamse lucht gaat het al een

hele tijd de goede kant op. Dit komt niet doordat we minder zijn gaan stoken, maar is vooral te danken aan betere roetfilters in dieselmotoren, die naast NO₂ óók roetdeeltjes uitstoten. Houtstook speelt dus een steeds belangrijkere rol.

Niet stoken bij weinig wind

Sinds kort weten we ook groot die rol is. In 2022 en 2023 onderzocht de GGD namelijk welk deel van alle roetdeeltjes afkomstig is van open haarden en houtkachels. Dat was meer dan verwacht: gemiddeld 20%, en in de wintermaanden zelfs 35%. Eerder was al bekend dat houtstook door particulieren ook de grootste bron is van fijnstof (PM_{2.5}) in Nederland. Om de stadslucht schoon te krijgen, moet er dus meer gebeuren dan stoppen met vervuilend verkeer. Het beste is om helemaal geen hout meer te stoken, zeker bij weinig wind. Wie het toch niet kan laten, doet er verstandig aan om alleen droog, onbehandeld hout te gebruiken en regelmatig de schoorsteen te laten vegen door een erkend vakman. 🍂

Leve Bruno #6

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

TEKST: MARIA HEIJENDAEL

Het was moeilijk te bedenken welke foto we als laatste zouden kiezen uit Bruno's archief met tienduizenden negatieven. Deze serie van slechts zes beelden voelt als een schrale samenvatting daaruit. Deze laatste aflevering voelt ook alsof we ergens een punt achter willen zetten, terwijl we Bruno juist helemaal niet willen vergeten.

Zoals veel fotografen wilde Bruno vastleggen om niet te vergeten. En met een soort van romantische of nostalgische inslag maakte hij enorm veel foto's van auto's. Oude wagens, roestige carrosserieën, autowrakken. Geparkeerd in een van de rafelranden van zijn stad.

Bij het bekijken van deze foto krijg ik bijna heimwee. Heimwee naar de leuke en felgekleurde auto's van vroeger, maar ook naar het rommelige Amsterdam van weleer. Naar de braakliggende stukjes, waar iets had gestaan of nog ging komen. Waar de planners nog niet over uit waren, waar nog geen duidelijke bestemming voor was. Niemandslaan. Waar je een beetje kon verdwalen. Waar je dus ook gerust je oude auto kon achterlaten.

Heimwee naar Bruno.

Dit is het laatste deel uit een serie van zes spreads, een kleine hulde aan onze collega Bruno. Een serie waarin we telkens 1/60 seconde hebben meegekeken door de ogen van fotograaf Bruno van Moerkerken. 🍷

VERA AMENDE

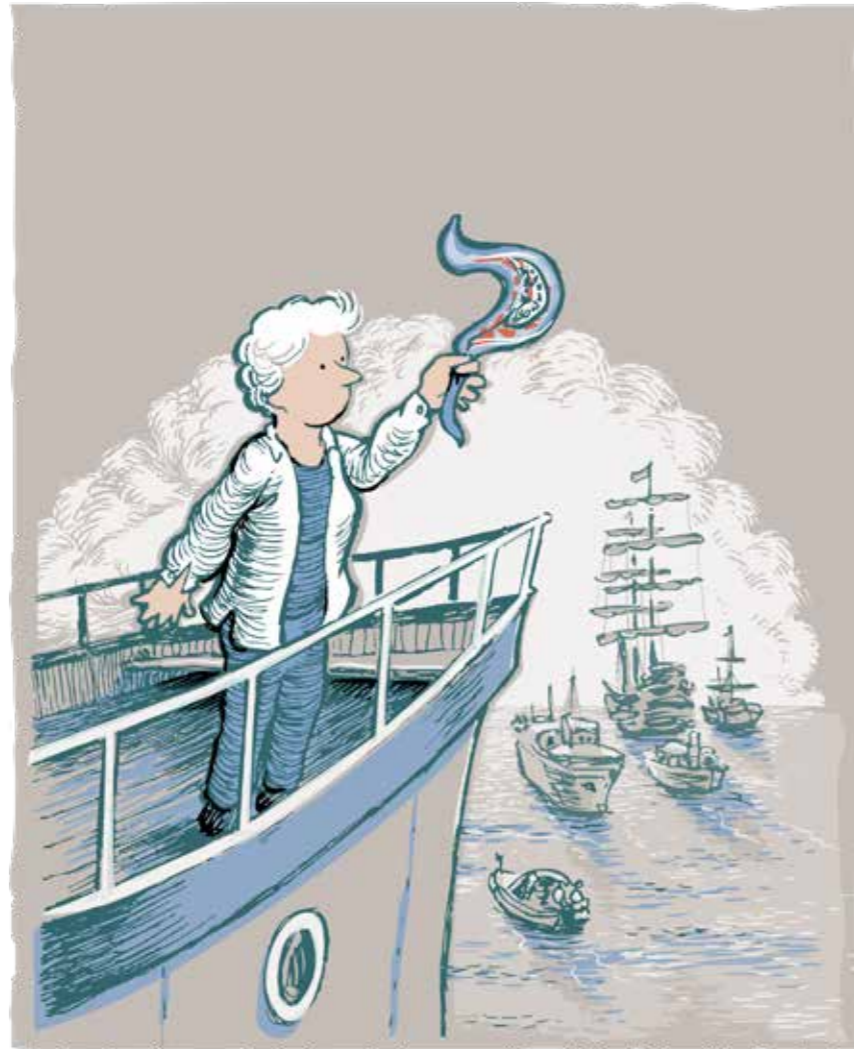
Artis

Ik ben nooit een trouw bezoeker van Artis geweest, alleen wel eens met logerende kleine neefjes en nichtjes. Lastig was het als je met twee hard hollende jongetjes was, die het liefst hun eigen pad kozen en die je dan tegelijkertijd hollend moest bijhouden. We keken naar de ijsberen, die toen nog in Artis verbleven, en naar een heel treurige leeuw in toen nog een heel krap verblijf. Spannend was een donker hok waar schildpadden in zaten die bijna aanraakbaar waren. De volgende dag las ik in de krant dat er in Artis bij een jongetje een vinger door een schildpad was afgebeten. Gelukkig kon ik mijn neefjes weer heelhuids inleveren bij hun moeder.

Nu maken we ons als bewoners van de Plantage zorgen over de plannen van Artis. Vooral over het streven naar twee miljoen bezoekers per jaar, veelal met hun auto's. En ook nog over een veel te hoog, breed en onnodig gebouw tegenover Aquartis. Het idee dat de bewoners van de huizen tegenover Artis hun architectuur zouden moeten aanpassen aan Artis heeft iets komisch. Moeten ze soms hertengeweien aan hun gevels hangen? Het streven naar meer en meer en eindeloos meer doet de samenleving geen goed. De gevolgen voor het milieu zijn over de hele wereld duidelijk te zien: door de enorme regenbuien, met als gevolg overstromingen, aardverschuivingen en ook nog eens orkanen die veel menselijke levens kosten.

Bomen

Van de bomen die in het vroege voorjaar door een geweldige storm zijn omgewaaid, zijn deze keer nu eens geen doodkisten gemaakt, maar vreemde houten dierenfiguren. Op de hoek van de Amstel en de Nieuwe Keizersgracht stonden er twee: een beer en een uil. Verder in de stad moeten er een stuk of zestig hebben gestaan. De beesten detoneerden

ILLUSTRATIE: ERIK VAN OPHEM

wel een beetje omdat op deze plekken eigenlijk bomen hoorden te staan. Deze zullen nu wel in het voorjaar van 2025 worden geplant. Voor mijn deur is vorig jaar om deze tijd een boom omgezaagd. Van de week las ik een vergunningsaanvraag voor het omzagen van deze boom. Wel de omgekeerde volgorde.

750 jaar Amsterdam

Ik herinner me nog het 700-jarig bestaan van de stad. De Dam werd toen opgesierd met houten grachtenpandjes, maar als je een wandelingetje over de grachten kon maken, kreeg je toch een betere kijk op de architectuur van de huizen. Het mooiste evenement was Sail Amsterdam,

dat toen voor de eerste keer in onze wateren werd gehouden. Veel Amsterdammers zaten de hele dag langs de vaarroute waarlangs de zeilschepen vanaf IJmuiden binnen kwamen varen. Het bestuur van Wijkcentrum d'Oude Stadt mocht meevaren op een prachtige raderboot die de gemeente Amsterdam had gehuurd voor haar gasten. Als welkomstgeschenk op de boot kreeg ik een prachtige zijden sjaal die ik nog steeds koester. Een zeer bijpassende traktatie op de boot waren de schalen met haringen, waar ik toenmalig wethouder Jan Schaefer graag een hapje van zag nemen. Mee mogen varen tussen al die geweldige zeilschepen, dat vergeet je je leven niet. 🌊

TEKST EN BEELD: KAMIEL VAN OPHEM

Aziatisch lieveheersbeestje

HARMONIA
AXYRIDIS

Waar woont dit beestje?

Dit lieveheersbeestje komt oorspronkelijk uit Azië, maar is door mensen geïntroduceerd en nu overal te vinden, ook in steden waar ze in kieren overwinteren.

Wat eet dit beestje? Het eet vooral bladluizen, maar ook stuifmeel, nectar en de larven van andere lieveheersbeestjes.

Wie eet dit beestje? Vogels en andere dieren proberen het soms te eten, maar zijn bittere smaak beschermt het tegen veel vijanden.

Is dit beestje gevaarlijk? Voor mensen niet, al kan het bij verstoring licht bijten. Voor andere insecten is het wel gevaarlijk: het eet larven van inheemse lieveheersbeestjes en verdringt ze uit hun leefgebied.

Heeft dit beestje iets speciaals?

Het Aziatisch lieveheersbeestje heeft een zeer variabel uiterlijk, van oranje tot zwart met een wisselend aantal stippen. Dit maakt het lastig te onderscheiden van inheemse soorten. 🌿

HUISSTIJLEN
LOGO'S
FOLDERS
FLYERS
AFFICHES
WEBDESIGN
FOTOGRAFIE

Gerrit Alink
GRAFISCH ONTWERP & FOTOGRAFIE
T. 06 10 70 44 76
www.gerritalink.nl | info@gerritalink.nl

Nekiye
Kleermaker
stomerij

maatwerk en reparaties

T 020 - 6815733

Derde Oosterparkstraat 26

www.kattenasielooftaan.nl

We bouwen een nieuw kattenasiel in Oostzaan!

gebruik QR code voor een donatie

Atente uitvaartbegeleiding

Judit Meijer - 06 289 73 389
info@atente.nl | www.atente.nl

Ontspanning, beweging & kracht

Critical Alignment Yoga: voor een vrijere en sterkere rug

www.criticalalignment.nl | Blankenstraat 166 | 1018 SG Amsterdam | Info@criticalalignment.nl

REPAIR CAFE

Een broodrooster dat niet meer roostert,
Een lamp die niet meer wil branden,
Een cd-speler waar geen muziek meer uitkomt.
Weggooien? Mooi niet!

Repareer het in het repair café
Samen repareren...
Elke eerste woensdag van de maand, 14.00-16.30u
Witte Boei, Kleine Wittenburgerstraat 201

Repaircafe.nl **DOCK**

POPPEKAST
OPGEPAST

WAAR?

bij de **CSA**

1e ZONDAG VAN DE MAAND OM 12 UUR

Studeren in 1018

Wie op een zomerse dag langs het Kattenburgerplein loopt, ziet een levendig tafereel. Er kan een visje worden gehaald bij de viskraam, mensen zitten op het terras bij Bar Guzzo en de jeu-de-boulesbaan wordt drukbezocht. De huizen aan het plein zijn voornamelijk studentenwoningen en de bewoners zitten op warme dagen vaak voor de deur te kletsen. Mila vertelt over het leven op Kattenburg en haar plannen om docent maatschappijleer te worden.

PIPPEN SARDJOE

“IK DOE NU de Interfacultaire Lerarenopleiding aan de UvA. Als bachelor heb ik Interdisciplinaire Sociale Wetenschap gedaan, ook aan de UvA.” Mila kijkt rond door haar grote, lichte kamer voorzien van kleurrijke meubels. Als zij klaar is met haar studie kan zij nog een halfjaar in haar kamer blijven, maar moet daarna naar iets nieuws op zoek. “Dat is jammer, het is hier heel gezellig. Iedereen zegt elkaar gedag, dat vind ik belangrijk. Zo kom je toch snel in contact met je burens. En als ik onderweg naar huis ben en het lekker weer is, weet je dat er sowieso nog allemaal mensen voor de deur een boekje zitten te lezen of bij een kampvuur zitten en gitaar zitten te spelen. Er is een hele fijne sfeer hier op het plein.”

FOTO: BJÖRN MARTENS

‘Iedereen zegt elkaar gedag, dat vind ik belangrijk’

Voor ze naar Kattenburg kwam, heeft Mila twee jaar in Gent gewoond en daar een master Sociologie gedaan, “maar ook vooral lekker pintjes getapt”, vertelt ze vrolijk. “Ik mis Gent ook wel echt heel erg. Maar als ik daar was, miste ik m’n vrienden en familie van hier. Ik begon het Belgische leven steeds beter te begrijpen, maar Nederland bleef wel gewoon thuis. Daarnaast weet ik al heel lang dat ik docent maatschappijleer wil worden en dan ben je toch afhankelijk van de context van het land waar je in woont. En dat politieke systeem van België uitleggen, dat kan de gemiddelde Vlaming of Belg al niet, dus daar ging ik me niet aan branden.”

Met de jeu-de-boulesbaan op het plein voelt ze zich soms even terug in Gent. “Petanque heet het in België, en daar heb ik het ook geleerd. Het wordt daar heel veel gedaan, het is veel dominantier in de cultuur. En toen kwam ik hier en moest ik zo lachen dat het dan gewoon alsnog voor m’n deur gebeurt.”

Schoffelen met lief en leed

Nu steeds meer mensen een stukje openbaar groen in 1018 gezamenlijk onderhouden, ben ik benieuwd hoe zij met de onderlinge contacten omgaan. Voor dit stukje interviewde ik meerdere personen die vier heel verschillende 'tuinen' met verschillende afmetingen onderhouden. Eén tuin bevindt zich op privégrond van een instelling en drie op grond van de gemeente: een leeg veldje, grond om een woongebouw of langs een weg. Hoe verloopt dat gezamenlijke onderhoud?

HELEEN VERSCHUREN

ALS KIND WOONDE ik in een wijk met huizen met woeste bostuinen. Ik herinner me burens die zich in het zweet werkten om gladde gazons te maken, anderen die alleen bloeiende perken wilden of klaagden over de burens waar de brandnetel welig tierde. Mijn moeder zei soms "het is net Beverley Nichols." Dat was de schrijver van het beroemd geworden boek *Langs Het Tuinpad* uit 1932, waarin hij onder het mom van tuinieren vooral de burens beschrijft die langskomen. Bij online-boekwinkeltjes vind je de volgende omschrijving: "Voor elke engelachtige Miss Hazlitt wacht er een onuitstaanbare Miss Wilkins in de coulissen. Naast elke tot nadenken stemmende professor is er een opdringerige mevrouw M, wier voornaamste overtreding misschien wel is dat ze een 'verdomd efficiënte' tuinman is."

Blijf ervan af als je 't niet zeker weet

De tuiniers vertellen dat er altijd wel één persoon bij het groepje is die veel van planten weet. Die krijgt vanzelf veel autoriteit. Door zo iemand krijgt iedereen langzamerhand inzicht in tuinieren, leert namen en krijgt al doende kennis van planten. Bij gebrek aan die kennis is voor de beginnende tuinier een plantenapp op de telefoon een oplossing. Daarmee ontdek je snel wat iets is én hoe je het behandelt. Dat is ook wel nodig want één van de tuiniers weet zich te herinneren dat ze met een beginnend groepje gingen wieden. Na afloop bleek dat niet alleen opkomend gras was weggehaald, maar ieder groen spruitje dat boven de aarde uitstak, waardoor veel opkomende bolletjes en jonge plantjes grondig waren verwijderd. Daarna werd het devies: blijf ervan af als je 't niet zeker weet!

*De tuinflow:
Dat je bezig bent
en niet op kunt houden*

Mooier maken en waardering krijgen

Het sociale aspect heeft een grote en soms ook onverwachte rol in het gezamenlijk tuinieren. Er zijn tuiniers die beginnen voor het plezier in het buiten zijn. Zij staan er vaak niet bij stil dat met elkaar tuinieren ook betekent dat je met verschillende karakters te maken krijgt. Anderen willen juist gezellig met een groepje hun buurt opfleuren. En sommigen ontdekken dat hun medetuiniers heel anders denken over wat mooi is. Vaak is er wel een oplossing: een tuin wordt in vakken verdeeld waarvoor ieder de zorg heeft. Anderen sluiten zich af van de communicatie, maar zijn er wel bij als er even gezamenlijk gepauzeerd en gekletst wordt. De positieve ervaring is, naast het buiten met je handen bezig zijn, dat je al doende toch elkaar leert kennen waardoor onverwacht lief en leed wordt gedeeld. Een prettige ervaring is ook het contact met mensen uit de buurt die langslopen en het krijgen van complimenten.

De groepsapp is goud waard

In iedere groep doet zich ook een natuurlijke organisator en regelaar voor. De ene groep tuiniers komt wekelijks bij elkaar, op een vaste dag en tijd. Anderen werken liever met e-mail of een groepsapp. Als de organisator een oproep doet met een agendaplanner erbij, kan gekeken worden op welke dag en tijd de meeste mensen willen komen. Zo'n groepsapp heeft een bijkomend voordeel: er wordt duidelijk wie snel, nooit of positief reageert, maar toch steeds niet komt. Zo'n tweemaal per jaar groter uitpakken met koffie, thee of limonade en wat lekkers is een manier om burens te betrekken bij het onderhoudswerk en de tuin.

Handig als er veel moet gebeuren, zoals bollen zetten in het najaar, wieden in het voorjaar. Ook organisatoren kennen ergernissen: mensen zeggen toe dingen te doen, maar doen het niet, vergeten afspraken en natuurlijk zijn er mensen die zich overal mee bemoeien, ook in de app, maar nooit iets doen. En niemand wil hun taak overnemen! Eén van die taken is het bewaken van de financiën. Zij die een stuk grond van de gemeente onderhouden en daarvoor een contract tekenden, krijgen een budget voor het onderhoud. Maar er moet wel met bonnetjes verantwoording over worden afgelegd aan de gemeente. Meestal is er één iemand die aanbiedt dat te doen. Maar dat is nog wel een klusje: van iedereen bewaarde bonnetjes vragen, administreren en digitaal inleveren om het terug te krijgen. Lastig is dat je dit geld dus eerst zelf moet voorschieten en dan terug krijgt. Niet iedereen heeft die financiële reserve waardoor je dit onderling goed moet zien te regelen.

De mooiste ergernis

Tja, we kennen de grootste ergernis: hondenpoep. Maar ook de eigenaars die hun honden dwars door en over de bloeiende bollen laten lopen of jonge plantjes uit de grond laten krabben (na het poepen). Studenten die hun fietsen midden tussen de planten kwakken of mensen die de kortste weg over de planten nemen. Maar de mooiste ergernis: een automobilist die zijn auto midden in het bloemperk langs de waterkant en op de beplante boomspiegel parkeert zodat de afstand van de auto tot zijn bootje zo kort is, dat hij de accu van zijn boot kan opladen met de auto. Dat had Beverley Nichols nooit kunnen bedenken. 🐾

ILLUSTRATIES: ERIK VAN OPHEM

Osteopaat Jeen Kempenaar

'Alles in het lichaam is met elkaar verbonden'

Aan het Windroosplein op Wittenburg is een groepspraktijk met meerdere disciplines gevestigd: Fysiotherapie en Training Amsterdam. Je vindt er vier fysiotherapeuten, een personal trainer, een therapeut op het gebied van hoofdpijn en duizeligheid, een haptonoom en sinds december ook een osteopaat: Jeen Kempenaar.

TEKST EN BEELD: ELISABETH VAN DORP

IK HEB EIGENLIJK geen idee wat osteopathie is, iets met botten? Op een herfstdag bezoek ik de praktijk en ontmoet Jeen Kempenaar. Ik vraag hem wat zijn beroep inhoudt en hoe hij in onze buurt terecht gekomen is.

Jeen: Via een kennis kwam ik in deze buurt, nadat ik terugkeerde uit Boston in de VS waar ik negen jaar heb gewoond en gewerkt. Ik was jarenlang fysiotherapeut bij een sportmedisch centrum en kwam in aanraking met osteopathie toen ik als wedstrijdhardloper te maken kreeg met een hardnekkige blessure. Ik ben toen erg goed geholpen door een osteopaat. Door zijn behandelwijze raakte ik geïnteresseerd in deze andere benadering. Wel heb ik nog een zesjarige opleiding moeten volgen op het Sutherland College in Amsterdam voordat ik me een volleerd osteopaat mocht noemen.

Hoe is het om in een groepspraktijk te werken?

Deze buurtpraktijk past goed bij mij. We hebben een prima onderlinge samenwerking. Bij fysieke klachten, zoals spierpijn, gaan mensen meestal naar een fysiotherapeut en dat is prima. De fysiotherapeut masseert en mobiliseert gewrichten en de

wervelkolom en geeft oefeningen om weer klachtenvrij te worden. Maar soms verdwijnt een klacht niet helemaal, deze blijft doorzeuren. Dan kan je door één van mijn collega's naar mij doorverwezen worden. Als osteopaat ga ik namelijk op zoek naar de oorzaak van de klachten. Wanneer je bijvoorbeeld heupklachten hebt dan kan dat komen doordat de organen niet vrij ten opzichte van elkaar bewegen. Alles in het lichaam is immers met elkaar verbonden, door middel van bindweefsel.

Heeft je vak een lange geschiedenis of is het iets van de huidige tijd?

Osteopathie is in de negentiende eeuw beschreven door Amerikaanse artsen. Osteopathie is gebaseerd op drie systemen die elkaar onderling beïnvloeden, namelijk het bewegingsapparaat, de ingewanden en het centrale zenuwstelsel. Het is gericht op het vrijmaken van bewegingsblokkades in deze systemen en gaat uit van

het zelfherstellend vermogen van het lichaam. Daarbij is het van belang dat de lichaamsvloeistoffen, zoals bloed en lymfe, vrij kunnen stromen. Obstructie hiervan kan leiden tot lichamelijke klachten.

Valt osteopathie onder geneeskunde?

Osteopathie is complementaire geneeskunde, dat wil zeggen dat het een aanvullende geneeswijze is op de reguliere geneeskunde. Het is er dus geen vervanging van. Het is een methode waarbij het lichaam met zachte manuele technieken wordt onderzocht en behandeld. Ik kan verlichting bieden bij verschillende klachten zoals gewrichtspijn, rugpijn, hoofdpijn, moeizame vertebra's, enzovoort. Een opmerkelijke behandeling was bij een dame van 82 jaar. Ze had jarenlang problemen met haar darmen. Na enkele sessies is zij geheel klachtenvrij. Het is een fascinerend beroep. 🌿

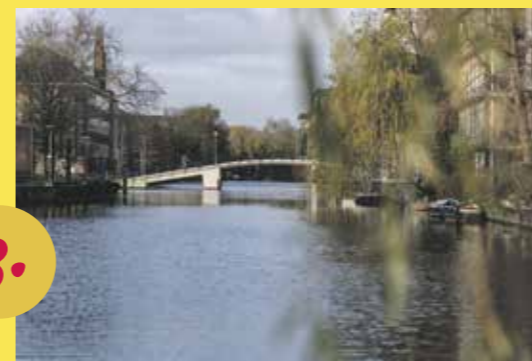
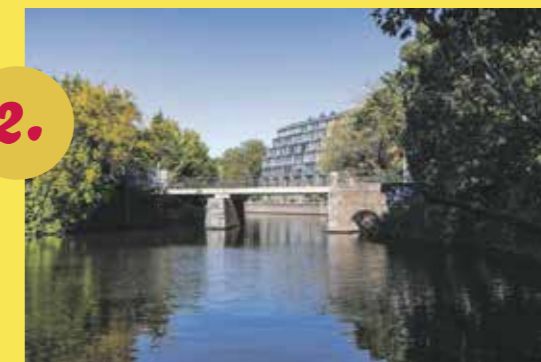
www.kempenaarosteopathie.nl

Buurtpuzzel

#64

DOOR: BJÖRN MARTENS

Met al het water in de stad én in de buurt zijn er bruggen noodzakelijk om van A naar B te kunnen komen. Voor deze buurtpuzzel zijn er vijf gefotografeerd. Hoeveel herken jij er?

In de vorige puzzel (1018-Magazine #63) zochten we naar de kunstwerken die te vinden zijn in het Funenpark (1), bij de Ezelsbrug (2), de Olifantswerf (3), het Kadijksplein (4) en in het gras van de Sarphatistraat langs de Plantage Muidergracht ter hoogte van Artis. Bij Josje Spinhoven gingen er bellen rinkelen en zij stuurde ons de juiste antwoorden.

Prijzuraag

KLEINE LETTERTJES
Over de uitslag kan worden gecorrespondeerd, maar dat verandert de uitslag niet. Medewerkers van 1018-Magazine en hun huisgenoten zijn van deelname uitgesloten. De winnaar wordt met voor- en achternaam in het volgende nummer genoemd, maar zonder adres. Per jaar kan dezelfde persoon maar éénmaal winnaar zijn.

Reacties op de puzzel, voorzien van naam en adres kunnen worden verstuurd naar: 1018@bybjornmartens.com. Uiterste inzending is 29 december 2024 (twee weken na verschijning)

De fotograaf zal op basis van juistheid, volledigheid en originaliteit uit de inzendingen een winnaar kiezen. De prijs is een boekenbon van € 20,-.

AMSTERDAM BESTAAT 750 jaar. Wat een mijlpaal. Zelf heb ik slechts een dertigste van die gehele stadsgeschiedenis mogen meemaken, maar uiteraard is het iets om te vieren. Maar ook komt de vraag op: hoelang nog? Gaat Amsterdam net zolang bestaan als Damascus of Athene of is Amsterdam al over de helft? Wordt straks het duizendjarig bestaan van Amsterdam ook nog gevierd, met in plaats van een festival op de A10 een darkroom in de gehele Noord-Zuidlijn?

Of is het tegen die tijd al afgelopen met de mooiste stad in ons land. Misschien is het beter om te stoppen op het hoogtepunt. Dat we het 750-jarig bestaan van Amsterdam zien als een eindfeest. Het was een leuke stad, maar nu is het voorbij.

Het voorstel gaat als volgt: vanaf volgend jaar beginnen we met het langzaam evacueren van de Amsterdammers, die zorgvuldig worden verdeeld over het land. Net zoals de Schoklanders ooit verspreid werden toen hun eiland in de Zuiderzee verdween.

Femke Halsema kan dan lekker gaan rentenieren in Waterland. En wethouder Melanie van der Horst kan aan het werk als verkeersregelaar in de Efteling.

Vervolgens richten we ons op het weer afgraven van IJburg. Bulldozers brengen Nieuw-West en de Bijlmer tegen de vlakke en stukje bij beetje verdwijnen Noord, West, Oost en Zuid. Een grootse, georganiseerde aftakeling. Elk einde is triest.

Een lichtpuntje voor de bewoners van de Plantagebuurt want zij mogen met springstof het Nieuwe Sint Jacob-gebouw opblazen. En de Partij voor de Dieren zal de slingers uithangen als Artis wordt teruggegeven aan de natuur.

TikTok-filmpjes van het neerhalen van de Westertoren gaan viraal. Triest, maar wel spectaculair als ze met de sloopkogel de Oude Kerk bestormen. De laatste gevangenen van de Bijlmerbajes blijft uiteraard wegens nostalgische redenen gewoon staan.

Om de kosten te dekken wordt de kunst uit het Rijksmuseum geveild aan private opkopers, maar al gauw zal blijken dat het geld toch opraakt. Er wordt gekozen om de grachten te dempen zodat de bodem drassig wordt en als dan met de jaren het water stijgt zullen de laatste monumentale panden wegzakken in het modderige moeras.

En dan is het stil. Amsterdam is verdwenen. Niet meer het geluid van een aanlopende fiets op de grachten, geen rumoerige terrassen, of drommen toeristen, geen te harde muziek op gehuurde boten of giechelende Intreeweekstudenten op Roeterseiland. Ja, dat Amsterdam, dat was een mooie stad. Gezellig en leuk. De verspreide oud-Amsterdammers over het land worden overal maar vreemd en arrogant gevonden en nergens weten ze echt te aarden. 'Zelfs gesloopt is het nog de mooiste stad van het land.'

En dan over duizenden jaren worden er mythes verteld over die verzonken stad, waar de auto's niet harder dan dertig mochten, en mensen zeurden over expats en fatbikes. En dan zullen ze denken.

'Ach ja, had ik daar maar bij kunnen zijn.' 🍷

Geef me je hand Mary

Buurtbewoners geven fotograaf Maria Heijndael hun hand en ondertussen vertellen ze haar hun verhaal. Deze keer verwelkomt Maria Mary in onze buurt.

Zes dagen geleden ben ik hier komen wonen. Maar ik ben niet nieuw hier. Ik ben in Amsterdam opgegroeid.

Als student solliciteerde ik bij het Burgerziekenhuis in Oost. De specialist, die zag dat ik medicijnen had gedaan, legde een blaadje op mijn uitgestrekte handen om te checken of ik geen tremor had, gaf me een reader mee en zei: "Lees dit door" en "Maandag beginnen."

Later heb ik zelfs in 1018 gewerkt. Ik ben toen het Amstelhotel binnengeslopen en heb me zonder afspraak bij de personeelschef gemeld. Diezelfde avond leende ik een zwart rokje van een vriendin en begon als avondwacht.

Dat betekende: wachten totdat er een lampje ging branden om vervolgens naar de betreffende kamer te snellen om een extra kussen te brengen of bijvoorbeeld iets te strijken voor een hotelgast.

Vele jaren heb ik met mijn partner in West-Friesland gewoond en daar als docent gewerkt, en nu keer ik terug naar mijn eigen stad. Nooit gedacht dat het me zo snel zou lukken een mooie woning te vinden hier. Het voelt als thuiskomen. Ik ben met m'n neus in de boter gevallen. 🍷

TEKST EN BEELD: MARIA HEIJNDAEL

geef me je hand

Mary

ERIK VAN OPHVEN 2024